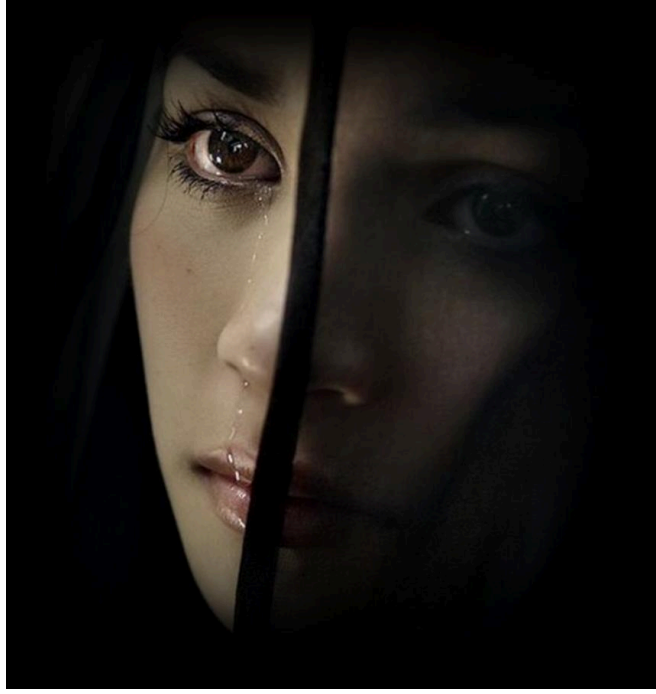

Biliyor Musun Giderken

– redfer · 04 Ağustos 2024

biliyor musun hayallerin üzerine nasıl kilit vurulduğunu
nasıl bir sürgü çekildiğini
günlerce gecelerce en ufak bir şey yemeden
seninle yaşıyorum
sensizlik içinde senle iç içe
seninle doyuyor
seninle görüyor
seninle konuşuyorum...

biliyor musun hani bazen zaman.
geçer gibi olur ya gökkuşağının altından
bu baharın perdeyi açışıdır, unutulmuş her renk çıkar sahneye
ve o an şiir gibi bir aşk başlar ve sonra destana döner seninle
yürek tahliye eder duyguları ,kurtarıp prangalardan
silinir yaşanan ne varsa
dünlere saklanan

biliyor musun kimi zaman düşünüyü hayra yoramayan havva gibi
kimi zaman af dileyerek kırk yıl gözyaşı döken adam gibi

kimi zaman katı bir günaha bulaşmış kaderdi yaşadıklarım
kimi zaman ışık kervanlarının çingıraklarıyla uyanan seher
kimi zaman ağaçların ,ırmakların konuştuğu rüzgar
kimi zaman çok uzaklarda
bezm-i ezelde gibiyim

biliyor musun sarp yokuşları çıkmak için ödenen bedelleri
hayal vakitlerinden kalma yıkılmış beldeleri
her şehrin bir viranı olduğunu
her derbederin bir semti bulunduğunu

biliyor musun rüzgarların ve denizlerin kesiştiği yerde
yıllardır beli bükük ama dimdik duran bu istanbul sevdalısını
kendisini arkalara itip yerine geçen yeni yetme yeğeni ile
olta balıkçıları arasındaki samimiyetsiz muhabbetlerini
uzaktan kulak kabartarak
gözleri dolu-dolu ama gene aynı vakarla sessizce duruşunu

şimdilerde boğazın ya da marmaranın sularından
kaçıp gelen senden bir damlanın dubaya dokunup
senden selam getirmesi tek avuntum
bu yıl yine sensiz, içime hiç sinmedi üsküdar
ve kız kulesi

biliyor musun peydahlanan gölgeleri
sırrıyla ayna arasında
seninle benim aramda
bir o kadar ince
bir o kadar görünmezliği

biliyor musun giderken son bakışını unutamadım hiç
gökten yıldız düşüyordu
altın salkımlı buğday renkli saçlarına
gözüme çarpıp çarpıp geri dönüyordu
su damlaları gibi serpiliyordu gözyaşların
her bir yana

biliyor musun
bir mavi denizin sahilinden çıkmış gibiydin

duyulası bütün sesleri bastırıyordu hiçkırıkların
fırtına uğultusu, kasırga bulutu ,dağlar parçalayası
bir yanım ruh, bir yanım toprak
bir yanım sevinç ,bir yanım korku
nefes nefese her zerre ayrılıktı
gidişin

biliyor musun bir korkulu rüya sanki
sen de görüyor musun yuvarlanıyorum attığım her adım sonrası
kan revan içinde kalıyor dizlerim
senden biliyorum
tanımadan yalnızlıkları

yoksa bir kibrit çakılır sana ait duyguların köküne
alev sarar anıları çığ gibi
ezber karanlığında pusuların
kör kurşunlar doldurur gecelerin şarjörünü
eyvah işte buydu korkularım, anlıyor musun
külüm soğumadan yak ateşimi
bırakma sakın ellerimi
bırakma ne olursun

redfer

2012